

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 3. ledna 2014 — trestní řízení proti Thi Bich Ngoc Nguyen a Nadine Schönherr

(Věc C-2/14)

(2014/C 71/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního trestního řízení

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönherr

Další účastník řízení: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Spolkový nejvyšší státní zástupce při Spolkovém soudním dvoru)

Předběžné otázky

Jsou léčivé přípravky podle definice stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků⁽¹⁾, které obsahují „uvedené látky“ stanovené nařízením (ES) č. 273/2004⁽²⁾ a nařízením (ES) č. 111/2005⁽³⁾, na základě čl. 2 písm. a) těchto nařízení vyloučeny z oblasti jejich působnosti vždy, nebo pouze tehdy, pokud je složení léčivých přípravků takové, že uvedené látky nelze ve smyslu uvedených nařízení snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, s. 67.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog; Úř. věst. L 47, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi; Úř. věst. L 22, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 6. ledna 2014 — Christophe Bohez v. Ingrid Wiertz

(Věc C-4/14)

(2014/C 71/21)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Christophe Bohez

Odpůrkyně: Ingrid Wiertz

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 nařízení Brusel I⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že spory, ve kterých jde o vymáhání penále (astreinte), které bylo stanoveno ve sporu týkajícím se péče o dítě a práva na styk s dítětem za účelem zajištění hlavní povinnosti, nespádají do oblasti působnosti nařízení Brusel I?
- 2) Pokud výše uvedené spory do působnosti nařízení Brusel I spadají, musí být článek 49 tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že penále stanovené vždy za jeden den, které je v členském státě původu jako takové ve stanovené výši vykonatelné, jeho konečná výše se však může změnit na základě žádosti nebo tvrzení osoby, která penále dluží, je v členském státě vykonatelné teprve tehdy, pokud je jeho výše v členském státě původu samostatně s konečnou platností stanovena?
- 3) Pokud výše uvedené spory nespádají do působnosti nařízení Brusel I, musí být čl. 47 odst. 1 vykládán v tom smyslu, že donucovací a ochranná opatření, která se týkají péče o dítě a práva na styk s dítětem, náležejí k vykonávacímu řízení ve smyslu tohoto ustanovení, které se řídí právem členského státu výkonu, nebo mohou představovat část rozhodnutí o péči o dítě a právu na styk s dítětem, kterou je třeba podle nařízení Brusel IIa⁽²⁾ vykonat v jiném členském státě?
- 4) Musí být v případě, že je požadováno vymáhání penále v jiném členském státě, požadováno, aby výše penále, kterého se výkon rozhodnutí týká, byla v členském státě, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, stanovena samostatně s konečnou platností, i když se při vymáhání penále nepoužije nařízení Brusel I?
- 5) Pokud je penále stanoveno za účelem výkonu práva rodiče na styk s dítětem (astreinte) vykonatelné v jiném členském státě, a výše penále, které je třeba vymáhat, nebyla v členském státě původu samostatně s konečnou platností stanovena:
 - a) Je podmínkou vymáhání penále, aby bylo přezkoumáno, zda právu na styk s dítětem bránily důvody, jejichž zohlednění bylo nutné s ohledem na práva dítěte, a
 - b) jaký soud je pro přezkum těchto skutečností příslušný, přesněji řečeno,
 - i) omezuje se příslušnost soudu státu výkonu rozhodnutí na přezkum, zda důvod údajné překážky právu rodiče na styk s dítětem výslovně vyplývá z rozhodnutí ve věci samé, nebo